

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน “มานมานะภาพ” คือการนิยดาที่จะปลดปล่อยลูกจากความเจ็บปวดของความทุกข์ทั้งหมด กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะได้รับมรดกของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข
- คำถาม:** คำสรรเสริญใดของพ่อที่ลูกได้ลิ้มรสในทางปฏิบัติ...?
- คำตอบ:** มีการร้องสรรเสริญพ่อว่า: พระเจ้าชีวาที่ไร้เดียงสาแสนจะน่ารักและอ่อนหวานเพียงใด! ลูกๆ ได้ลิ้มรสสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ลูกพูดด้วยประสบการณ์ว่า: บาบาที่แสนหวานท่านกำลังทำให้เราอ่อนหวานอย่างยิ่ง บาบาให้พรแก่ลูกที่อ่อนหวานของท่านว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีชีวิตอยู่ตลอดไป ในเวลานี้ลูกเป็นของพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ดังนั้นลูกควรกลายเป็นดอกไม้ที่อ่อนหวานเช่นท่าน
- เพลง:** มีความอดกลั้นเกิด โอ จิตใจ! วันเวลาของความทุกข์ของลูกกำลังจะมาถึง...

โอมซานติ เมื่อบุคคลหนึ่งนั้นเจ็บป่วย ศัลยแพทย์ก็ให้ความอดกลั้นแก่เขาเพื่อที่จะปลดปล่อยเขา นั่นเป็นความเจ็บป่วยทางร่างกาย ในเวลานี้ลูกรู้ว่าท่านผู้นี้คือศัลยแพทย์ทางจิต เป็นดวงวิญญาณที่เจ็บป่วย เหตุนี้เองพ่อกำลังให้ยาชนิดของความรู้แก่ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่ได้รับการนิยดาด้วยความรู้ ไม่ใช่ด้วยเข็มหรือยา การนิยดาอย่างเดียวก็น่าเพียงพอ การนิยดาใด? “มานมานะภาพ” ขอให้ลูกปราศจากร่าง นี่คือการนิยดา ด้วยการอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะมีการสะสมมรดกของความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข ยิ่งลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจดจำพ่อมากเพียงใดก็จะมีมรดกของลูกมากขึ้นตามนั้น ลูกรู้ว่าผู้เดียวผู้จัดความทุกข์ของลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจรได้มาแล้ว มีคำกล่าวว่า: ฮาร์ ฮาร์ มหาเทพ (มหาเทพคือผู้ที่จัดความทุกข์ของลูก) ผู้นั้นไม่ใช่ผู้จัดความทุกข์ของลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นจะจัดความทุกข์ของลูก เป็นพ่อผู้ที่จัดความทุกข์ของลูกและให้ความสุขแก่ลูก ลูกรู้ว่อย่างแท้จริงที่ลูกได้มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างใดอย่างหนึ่งถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ในเวลานี้ความเจ็บป่วยของลูกได้เพิ่มพูนขึ้น ก็เลสห้ทำให้ลูกไม่มีความสุขอย่างยิ่ง เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ในเวลานี้ทำให้ปัญหของทั้งวงจรลูกต้อง นักธุรกิจเก็บบัญชีกำไรขาดทุนประจำปีของเขา ลูกจ้างคนงานจะไม่รู้เกี่ยวกับกำไรและขาดทุน ธุรกิจที่สูงส่งที่สุดคือธุรกิจเครื่องเพชรพลอย สิ่งเหล่านี้คือเพชรพลอยของความรู้ นักธุรกิจสามารถบอกได้ว่าพวกเขากำลังหารายได้หรือขาดทุนบางแห่งหรือไม่ บางครั้งมีการขาดทุนและบางครั้งมีกำไร สิ่งนี้ดำเนินไปตลอดเวลา พ่อพูดว่า: บัญชีของลูกที่อยู่ในการขาดทุนถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ในเวลานี้ต้องเป็นกำไร เหตุใดบัญชีของลูกจึงขาดทุน? เพราะว่าลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง มายาราวันทำให้บัญชีของลูกเสียหาย มายาทำให้ทุกคนขาดทุนและเหตุนี้เองลูกจึงกลับมายากจนขึ้นแค้น ในเวลานี้ลูกพูดว่า: บาบาท่านกำลังพูดสัจจะเมื่อท่านพูดเช่นนี้ อย่างแท้จริงที่มายาได้สร้างการขาดทุนที่ยิ่งใหญ่ ด้วยการขาดทุนทุกคนในเวลานี้กลับมามีค่าเช่นเปลือกหอย ในเวลานี้พ่อที่แท้จริงกำลังให้การกำหนดแก่เราเพื่อเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ด้วยศรัทธาที่เราจะกลับมาสูงส่งและเราจะสะสมถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกสะสมบัญชีนี้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: ลูกต้องสะสมในบัญชีของลูกอย่างดีมาก หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งที่สุด จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมามีบริสุทธิ์และเหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ ไม่ได้กล่าวว่าร่างกายที่เป็นบาป เป็น มายา ราวันที่ทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบาป หากลูกไม่จดจำพ่อลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญได้อย่างไร? ความหยิ่งยโสที่ไม่บริสุทธิ์คือวิญญาณปีศาจร้ายอันดับหนึ่ง มายาเป็นเหตุของความเสียหายอย่างมากมาย ไม่มีผู้ใดในโลกรู้เกี่ยวกับกำไรและขาดทุนนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ พระเจ้าพูดศรัทธา มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะ โยคะนี้ให้คุณประโยชน์อย่างยิ่ง โยคะนี้ทำให้มนุษย์สูงส่ง เพียงมีศรัทธาในประเด็นเดียวและเฝ้าแต่จดจำพ่อเพียงผู้เดียวก็เท่านั้นเอง ลูกรู้ว่าลูกต้องอยู่อย่างอดกลั้น อย่างแท้จริงที่โชคของเราได้ถูกปลุกขึ้นมาในเวลานี้ บาบาจะพาเราข้ามฟาก บาบามาเพื่อพาเราจากโรงค้าประเวณีนี้ไปสู่วัดของชีวา คนพ่ายเรือคือผู้เดียวเท่านั้น ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือคนพ่ายเรือ นักว่ายน้ำที่ฉลาดจะว่ายน้ำอย่างชำนาญอย่างยิ่ง พวกเขาได้รับการสอนวิธีว่ายน้ำอย่างง่ายดาย ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่า บาบากำลังพาจากฝั่งของยุคเหล็กไปสู่ฝั่งของยุคทองด้วยโยคะของสติปัญญาของลูกอย่างง่ายดายเพียงไร นั่นคือด้วยการจดจำระลึกถึง ท่านพูดกับดวงวิญญาณ พ่อมาและจุดแสงของดวงวิญญาณ ท่านเรียกว่าเป็นเปลวไฟและเป็นรูปแห่งแสงด้วยเช่นกัน เมื่อบางคนตาย ผู้คนก็จุดตะเกียงดินเผาและเฝ้าแต่เทน้ำมันลงไปบนตะเกียงนั้น เพราะลูกไม่ได้รับน้ำมันของความรู้ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรจากที่ใด รวากับว่าตะเกียงของทุกคนได้ดับลงไปอีกครั้ง เพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ยังเหลืออยู่ในเวลานี้ ในเวลานี้เป็นความมืดมิดที่สุดในยุคทองเป็นความสว่างที่สุด ตะเกียงของลูกดวงวิญญาณกำลังถูกจุดขึ้นอีก

ครั้งในเวลานี้ พร้อมกันกับสิ่งนั้นลูกกำลังได้รับดวงตาที่สามของความรู้ด้วย บาบาเขียนในจดหมายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง พ่อฉันอ่อนหวานอย่างยิ่ง ลูกรู้สึกสยดสยองของสิ่งนี้ในทางปฏิบัติว่า: บาบานั้นน่ารักและอ่อนหวานอย่างยิ่ง ท่านกำลังทำให้เราอ่อนหวานอย่างยิ่ง ลูกรู้ว่าเราเคยน่ารักและอ่อนหวานเช่นนั้นด้วย และแล้วเราเปลี่ยนจากการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นผู้กราบไหว้บูชาและเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาตนเอง เราเคยเป็นลักษมีและนารายณ์และสุริยวงศ์ แล้วเราก็กลายเป็นจันทราวศ์ ในเวลานี้เรากำลังกลายเป็นสุริยวงศ์อีกครั้ง นั่นคือเรากำลังเข้าไปสู่การ เหนือตัวเองเราต้องจดจำพ่อและศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง มีการจดจำว่ากษัตริย์จนาภได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที เราต้องการความรู้เช่นเดียวกับจนาภด้วยเช่นกัน ลูกทุกคนคือจนาภใช่หรือไม่? ลูกคือนายของบ้านใช่หรือไม่? บางคนนั้นมั่งคั่งอย่างยิ่งและบางคนก็มั่งคั่งน้อยกว่า อย่างไรก็ตามลูกคือจนาภใช่หรือไม่? แม้กระทั่งผู้ที่ยากจนก็คิดว่าตนเองเป็นนายของบ้าน ดังนั้นลูกทั้งหมดคิดว่าตนเองเป็นจนาภ ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที พ่อเรียกว่าเป็นเจ้าของคนจนเพราะเป็นชาวบาร์ตที่กลับมายากจนที่สุด ในเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นขอทานอย่างสมบูรณ์ ให้คิดว่าร่างกายนั้นไม่ใช่ของลูกเช่นกัน มีเรื่องราวที่บางคนได้รับการบอกไม่ได้รับการค้าจนแม้กระทั่งจากไม้เท้า พ่อพูดว่า: สิ่งหลักคือความหยิ่งโสของร่างกาย ในเวลานี้สิ่งนั้น จดจำพ่อผู้เดียว ลูกทั้งหมดรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและเหล่านี้คือร่างกายของลูก ลูกละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ทุกคนเชื่อในการกลับชาติมาเกิด อย่างแน่นอนที่ลูกจะได้รับการกลับชาติมาเกิดในยุคเดียวกันกับที่ลูกอยู่ มี 84 ชาติเกิด นี่คือวงจรตอนเริ่มต้นเริ่มขึ้นด้วยลูกๆ และแล้วลูกก็ลงมา นี่คือการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้ด้วย ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใดลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงมากตามนั้น ทุกคนได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ก่อนอื่นใดลูกต้องเข้าไปสู่การหลุดพ้น เริ่มแรกลูกเข้าไปสู่การหลุดพ้นและลูกก็ไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะไปสู่สวรรค์ก่อน ในเวลานี้ศาสนานั้นได้หายไป ในเวลานี้พ่อให้พรแก่ลูกว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวานขอให้ลูกมีความสงบอย่างสม่ำเสมอ ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว นั่นคือขอให้ลูกมีหลายชาติเกิด ลูกได้รับพรจากพ่อและแล้วลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามของลูกเองถึงวิธีที่จะมีชีวิตที่ยืนยาว ด้วยการจดจำพ่อลูกกำลังกลายเป็นผู้มีชีวิตที่ยืนยาว พ่อให้พรนี้แก่ลูก พระบราห์มินพูดว่า: ขอให้ท่านมีชีวิตที่ยืนยาว พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีชีวิตที่คงอยู่ตลอดไป ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้มีชีวิตที่ยืนยาว ความตายจะไม่มาหาลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีการกล่าวถึงความตายในยุคทอง ที่นี้ผู้คนนั้นหวาดกลัวความตาย ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะตาย เราจะละร่างของเราและไปหาพ่อ เราจะกลายเป็นชาวสวรรค์ ในการที่จะไปสู่ดินแดนนิพพาน ลูกเพียงเฝ้าแต่เพียรพยายาม ชันยาสซีไม่สามารถทำสิ่งนี้ พวกเขาไม่ได้บรรลุถึงการหลุดพ้นด้วยตนเองและไม่ได้ให้การหลุดพ้นแก่ผู้อื่น ลูกรู้ว่าลูกจะละร่างของลูกขณะที่จดจำบาบา บางคนพูดว่า: บาบา นั้นต้องการไปอย่างรวดเร็ว เมื่อใดที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น? เมื่อใดที่เราจะไป? ลูกต้องไม่ถามว่า: เราจะไปเมื่อใด? การถามเช่นนี้หมายถึงการถามว่าบาบาท่านจะกลับไปเมื่อใด? นี่คือนิโคช ลูกกำลังนั่งกับชีฟบาบา ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้าอนุสรณ์ของลูกได้ถูกสร้างขึ้น ลูกกลายเป็นลูกของพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ดังนั้นลูกต้องกลับมาน่ารักและอ่อนหวานอย่างยิ่ง เช่นพ่อ และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน สิ่งนี้ใช้เวลา บางคนแข่งไปล่าหน้าอย่างเร็วมากและบางคนก็เร็วน้อยกว่า บางคนแข่งไปข้างหน้าจนถึงปัจจุบันและกลายเป็นดอกไม้เช่นเดียวกับที่พวกเขาเคยเป็นในวงจรที่แล้ว บางคนกลายเป็นดอกตูมมากเท่านี้ บางคนกลายเป็นดอกตูมแล้วกลายเป็นดอกไม้จากดอกตูมและแล้วก็กลายเป็นหนาม เมื่ออายุของมายามาพวกเขาจะไม่ทั้งเป็นดอกตูมหรือดอกไม้ พวกเขากลายเป็นหนามที่ใหญ่โต ผู้ที่ไร้เดียงสามากมายถูกจุ่ม พวกเขาลูกใส่ไว้ในบ่วงพันธะ มีความสูญเสียมากมายเกิดขึ้น มีคำกล่าวถึงวันวันว่า: การร่ายรำเคยเกิดขึ้นที่นั่น นั่นคือประเด็นของการร่ายรำของความรู้ ลูกมาจากสถานที่ที่ห่างไกลที่แตกต่างกันเพื่อเรียนรู้การร่ายรำของความรู้ ดังนั้นบาบาพูดว่าผู้เป็นเมฆคือใครบางคนที่ทำให้ตนเองสดชื่นและแสดงการร่ายรำของความรู้ บาบาพูดว่า: เพียงไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เวลาในขณะนี้ดีมาก ยิ่งลูกมีเวลามากเท่าใดก็จะเป็นสิ่งที่ดีมากเพียงนั้น สภาพของลูกจะเฝ้าแต่เข้มแข็งมากขึ้น พ่อให้เพชรพลอยแก่ลูก ในขณะนี้ลูกยังคงอ่อนแอ ไม่ใช่ทุกคนจะสร้างสม อาณาจักรที่ใหญ่โตอย่างยิ่งกำลังมีการก่อตั้ง เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรด้วยการจดจำพ่อ ลูกจดจำพ่อและสมบัติที่มีค่า เรากำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองของเราด้วยการจดจำระลึกถึง ตนเองหรือดวงวิญญาณไม่มีอาณาจักรในเวลานี้ ในเวลานี้เราจะปราชญ์เหนือราชาอีกครั้ง ดวงวิญญาณมีความซาบซึ้งนี้ ดวงวิญญาณพูดผ่านอวัยวะเหล่านี้ เพียงลูกดวงวิญญาณเท่านั้นที่ได้รับความรู้ของวงจรโลก ในเวลานี้ลูกรู้ถึงเมล็ดและต้นไม้ม พ่อพูดว่า: ลูกและพ่อเคยคงอยู่ในวงจรที่แล้ว เราคงอยู่ในเวลานี้และเราจะคงอยู่หลังจากวงจรนี้ ในเวลานี้ลูกรู้จักทั้งต้นกล้าปะ ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อ ผู้ นั่นคือพ่อที่ไม่มีตัวตนของดวงวิญญาณทั้งหมด ก่อนอื่นใดท่านสร้างบราห์มิน ท่านเปลี่ยนสกุลสุทรให้เป็นสกุลบราห์มิน นี่คือนั่นไม้เฝ้าพันธุ์มนุษย์ที่สูงสุด จากบราห์มินก็มีเหล่าเทพและนักรบ แล้วผู้ที่เป็นของศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธ ฯลฯ ก็ปรากฏขึ้นมา ผู้ นั่นคือปู่ของปู่ของปู่ ผู้เป็นพ่อทางร่าง บราห์มาที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ชีฟบาบาคือพ่อทางจิต มีโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียด

อ่อน และโลกที่มีตัวตน บราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา แล้วลูกจะกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร ลูกมีทุกสิ่งในสาระอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องหารายได้เพื่อการเลี้ยงชีพของลูกด้วยเช่นกันเพราะลูกคือคาร์มาโยคี ลูกมี 8 ชั่วโมงเป็นอิสระสำหรับการทำงานและธุรกิจของลูก ฯลฯ ถึงอย่างไรลูกก็ต้องทำสิ่งนั้น งานของรัฐบาลนั้นเป็นไป 8 ชั่วโมง มีหัวหน้าผู้พิพากษาของรัฐบาลเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้ให้การตัดสินที่เหมาะสม ผู้นี้คือรัฐบาลพันดาฟและดรามราชด้วยเช่นกัน มีการอธิบายแก่ลูกว่า: หากลูกไม่อยู่ในงานรับใช้ของบาบาอย่างมาก หากลูกไม่กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกทำการกระทำที่ผิดจะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากมาย นี่คือการลงโทษที่รุนแรงและเป็นผู้พิพากษาสูงสุดด้วยเช่นกัน หากลูกทำความผิดพลาดใดจะมีการตั้งศาลขึ้นเป็นพิเศษโดยเฉพาะสำหรับลูก การกระทำใดก็ตามที่แต่ละคนทำเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้น นี่คือการลงโทษทางจิต จิตวิญญาณได้รับการลงโทษ ที่นั่นในโลกจะได้รับการลงโทษทางร่าง นี่คือการลงโทษที่แฝงตัว มีประสบการณ์ของการลงโทษในครรรค์ แล้วดวงวิญญาณก็ร้องว่า: ปล่อยันออกไปเกิด! อย่างไรก็ตามลูกต้องกลายเป็นคนติดคุกถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและแล้วอีกครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกอาศัยในพระราชวังของครรรค์ พ่อพูดว่า: พ่อรับใช้ลูกอย่างมากมายด้วยการเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และในร่างที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พ่อต้องเข้ามาในผู้คนที่ได้รับชื่อว่าบราห์มา บราห์มาและสรัสวตีกลายเป็นศรีนารายณ์และศรีลักษมี สิ่งเดียวกันใช้กับลูกๆ ของเขา ลูกรู้ว่าลูกจะได้รับบิลลังก์ของแม่และพ่อ ลูกเฝ้าแต่กลายเป็นทายาทของกันและกัน แล้วผู้แรกก็เฝ้าแต่ลงมา ที่นี้มีคำกล่าวว่า: กลายเป็นผู้เฒ่าชะง่อนแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ บาบาสอนว่า: พ่อมีบทบาทในวงจรเช่นกัน ลูกรู้ว่าละครกำลังมาถึงจุดจบในเวลานี้ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของยุคทองจะซ้ำรอยอีกครั้ง แล้วเราจะกลายเป็นเทพ ลูกรู้จักร่างกายนี้ ในเวลานี้โชคของลูกถูกปลุกให้ตื่น สุริยาของความรู้กำลังปลุกโชคของลูก สำนึกที่เป็นร่างขีตคร่อมโชคของลูก สิ่งหลักคือกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! จดจำพ่อ! คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! นี่คือนางสิ่งที่ย่ายดายอย่างยิ่ง ลูกรู้ว่านี่คือเรื่องของ 5000 ปี สิ่งหลักที่บาบาอธิบายคือเฝ้าแต่กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องอธิบายว่าพระเจ้าที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำคือผู้เดียวเท่านั้น หากผู้เลื่อมใสศรัทธาคือพระเจ้าพวกเขาจดจำผู้ใด? ผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นคือผู้เคร่งศาสนาทำการเพียรทางจิตที่จะบรรลู่ถึงพระเจ้า พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้าไปในแสง อย่างไรก็ตามต้องมีนายของดินแดนนิพพาน ไม่ใช่ราชาตุบราห์มคือพระเจ้า พระเจ้าพูดว่า: นั่นคือภาพลวงตาของลูก พ่อคือดวงดาวที่อาศัยอยู่ในราชาตุบราห์ม เช่นที่บทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาตเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณและไม่เคยถูกลบออกไป ในทำนองเดียวกันพ่อพูดว่า: พ่อถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะของละครนี้เช่นกัน สิ่งนี้จะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ทานเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายและกลายเป็นนักธุรกิจที่แท้จริงทำธุรกิจที่แท้จริงนี้

2. เพียรพยายามที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เรียนรู้และสอนการรำรำของความรู้แก่ผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังผู้จบสิ้นเมล็ดของอุปสรรคด้วยสำนึกของคารันการวันฮาร์ เมล็ดของประเภทของปัญหาทั้งหมดอยู่ในสองคำ: 1)ความหลงทะนงตน 2)การดูถูกดูหมิ่น บนสนามของงานรับใช้ มีทั้งความหลงทะนงของลูกที่ได้ทำบางสิ่ง และเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถทำสิ่งนั้นได้ หรือ ลูกรู้สึกถูกดูถูกดูหมิ่นว่าทำไมลูกจึงไม่ได้ถูกจัดไว้ข้างหน้าหรือทำไมลูกจึงไม่ได้รับการบอกบางสิ่ง ความรู้สึกเหล่านี้มาในหลายๆ รูปแบบของอุปสรรค เมื่อลูกเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าและมีพ่อเป็นคารันการวันฮาร์ แล้วความหลงทะนงมาจากที่ไหน หรือการดูถูกดูหมิ่นใดๆมาจากที่ใด? ดังนั้น ด้วยสำนึกรู้ของรูปรวมให้กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังและเมล็ดของอุปสรรคจะจบสิ้นตลอดไป

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นตัวของตัวเอง ให้มีความทัดเทียมในความรักต่อพ่อและการศึกษา

*** โอม ขานติ ***